

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ

Зовнішнє середовище підприємства, для якого останнім часом характерні швидкі зміни, що проявляються в посиленні конкуренції, диференціації потреб і підвищення вимог споживачів до товарів і послуг, істотне скорочення життєвого циклу продукції кінцевого споживання і промислового призначення значною мірою ускладнили управлінський процес на підприємстві. У цих умовах впровадження комплексного організаційно-економічного забезпечення управління інноваційним розвитком підприємства пов'язане насамперед зі зміною організаційної структури управління підприємством, що має привести до отримання економічних вигод не лише у короткостроковому періоді, а й в перспективі, оскільки переорієнтовує підприємство на довгострокові цілі інноваційного розвитку. Сьогодні стає очевидним, що для своєчасної і ефективної реакції підприємства у відповідь на виклики зовнішнього середовища необхідні специфічні методи і механізми ухвалення і реалізації стратегічних рішень. До їхнього числа можна віднести комплексне організаційно-економічне забезпечення управління інноваційним розвитком підприємства, яке включає моделі організаційного забезпечення управління інноваційним розвитком підприємства і моделі економічного забезпечення управління інноваційним розвитком підприємства.

На підприємствах крупного і середнього бізнесу застосовується лінійно-функціональна структура. Діяльність керівника (вищий рівень управління) обумовлена цілями і стратегіями розвитку системи взагалі. На цьому рівні реалізується велика частина зовнішніх зв'язків. Тут значною є роль особи і її професійних якостей.

Менеджери середньої ланки вирішують завдання функціональної специфіки. Наприклад, менеджер виробничого відділу в крупній промисловій організації вирішує питання реалізації програми технологічного і матеріально-технічного забезпечення, координації діяльності низових виробничих підрозділів; низовий – виробничо-технічний рівень, що об'єднує керівників низової ланки, що перебувають безпосередньо над робітниками (старший майстер, змінний майстер).

Зі збільшенням розміру підприємства система міжфункціональних зв'язків ускладнюється, тому створюються проміжні ієрархічні ланки,

шлях проходження управлінських рішень від керівника до виконавця стає дуже довгим, рішення ухвалюються із запізненням, швидкість реакції на зміни втрачається. Слід зазначити, що в Україні протягом багатьох років в умовах командно-адміністративної системи цей тип структури управління був переважаючим.

Розвиток ринкових відносин в Україні обумовлює потребу реструктуризації систем менеджменту на науково-методичній основі. Тому при формуванні організаційних структур управління слід передбачити можливість вибору умов функціонування за критеріями результативності та ефективності управління.

На підставі бізнес-планів і статей витрат на управління складається бюджет всього підприємства, який доводиться до всіх підрозділів. Реалізацію прийнятих планів реєструє система обліку, яка включає управлінський і бухгалтерський облік. Бухгалтерський облік веде бухгалтерія, функції управлінського обліку реалізуються в межах системи оперативного обліку підприємства. За даними обліку складаються звіти про виконання бюджетів і зовнішній бухгалтерський звіт. Далі виявляються і аналізуються відхилення результатів від планів, причини цих відхилень і ухвалюються управлінські рішення.

Підвищення ефективності управління розвитком підприємства нами вбачається в створенні на його базі антикризового інноваційно-інформаційного центру (АКІІЦ). На наш погляд, саме об'єднання інноваційних, комерційних і наукових інтересів становить майбутнє сучасних підприємств, дасть можливість йому вистояти і розвиватися в умовах ринкової економіки.

Л і т е р а т у р а

1. Алиева З.А. Методы управления организациями: теоретико-методический аспект.- М.: ЗАО «Издательство экономика», 2004.- 272 с.
2. Хаммер М., Чампи Дж. Реинжиниринг корпорации: манифест революции в бизнесе / Пер. с англ. – СПб.: Изд-во СПб ун-та, 2007. – 332 с.
3. Трифилова А.А. Оценка эффективности инновационного развития предприятия / А.А.Трифилова. – М.: Финансы и статистика. – 2005. – 304 с.